

32004L0056

L 127/70

DZIENNIK URZĘDOWY UNII EUROPEJSKIEJ

29.4.2004

**DYREKTYWA RADY 2004/56/WE
z dnia 21 kwietnia 2004 r.**

zmieniająca dyrektywę 77/799/EWG dotyczącą wzajemnej pomocy właściwych władz Państw Członkowskich w obszarze podatków bezpośrednich, niektórych podatków konsumpcyjnych i podatków od premii ubezpieczeniowych

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 93 i 94,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywa Rady 77/799/EWG z dnia 19 grudnia 1977r dotycząca wzajemnej pomocy właściwych władz Państw Członkowskich w obszarze podatków bezpośrednich ⁽³⁾, ustanowiła podstawowe zasady współpracy administracyjnej i wymiany informacji pomiędzy Państwami Członkowskimi, w celu wykrycia i przeciwdziałania przypadkom uchylania się od zobowiązań podatkowych i oszustw podatkowych, oraz aby umożliwić Państwom Członkowskim określenie właściwego wymiaru podatku. Konieczne jest usprawnienie, rozszerzenie i zmodernizowanie tych zasad.
- (2) Jeżeli Państwo Członkowskie przeprowadza dochodzenia w celu uzyskania informacji niezbędnych do wystosowania odpowiedzi na prośbę o pomoc prawną, Państwo to powinno być uważane za działające na własny rachunek; w ten sposób będzie istniał tylko jeden zestaw zasad, mający zastosowanie do procesu zbierania informacji i dochodzenia nie będą zagrożone opóźnieniami.
- (3) Nie jest właściwe, jeżeli walka z oszustwami podatkowymi ma być skuteczna, aby Państwo Członkowskie, które otrzymało informacje od innego Państwa Członkowskiego, musiało następnie prosić o pozwolenie na ujawnienie tych informacji podczas publicznych rozpraw sądowych lub w orzeczeniach sądowych.
- (4) Powinno zostać jasno określone, że Państwo Członkowskie nie jest zobowiązane do przeprowadzania dochodzeń w celu otrzymania informacji niezbędnych do wystosowania odpowiedzi na prośbę o pomoc prawną, gdy ani jego przepisy prawne ani praktyki administracyjne nie zezwalają jego właściwym władzom na przeprowadzanie dochodzeń lub zbieranie tego rodzaju informacji.
- (5) Właściwa władza Państwa Członkowskiego powinna mieć możliwość odmowy udzielenia informacji lub pomocy

wtedy, gdy żądające Państwo Członkowskie nie jest w stanie dostarczyć tego samego rodzaju informacji, czy to z przyczyn faktycznych, czy też z przyczyn prawnych.

- (6) Biorąc pod uwagę wymogi prawne niektórych Państw Członkowskich, że podatnik jest powiadamiany o decyzjach i instrumentach dotyczących jego obowiązku podatkowego oraz z uwagi na wynikające z tego trudności dla władz podatkowych, łącznie z przypadkami, w których podatnik przeniósł się do innego Państwa Członkowskiego, pożądanym byłoby, aby władze podatkowe w takich przypadkach, mogły zwrócić się o pomoc do właściwych władz Państwa Członkowskiego, do którego przeniósł się ten podatnik.
- (7) Ponieważ sytuacja podatkowa jednej lub kilku osób podlegających obowiązkowi podatkowemu, zamieszkujących w różnych Państwach Członkowskich, jest często powszechnym lub uzupełniającym się przedmiotem zainteresowań, powinno być możliwe przeprowadzenie równoczesnej kontroli tych osób przez dwa lub kilka Państw Członkowskich, na podstawie wzajemnego porozumienia i dobrowolnie, kiedy tylko takie kontrole wydają się być bardziej skuteczne niż gdyby były przeprowadzane tylko przez jedno Państwo Członkowskie.
- (8) Komisja przedłożyła swój wniosek o dyrektywę na mocy art. 95 Traktatu. Rada uważając, że wniosek o dyrektywę odnosi się do harmonizacji ustawodawstwa zarówno w obszarze podatków pośrednich jak i bezpośrednich, oraz że akt prawny powinien dlatego zostać przyjęty na mocy art. 93 i 94 Traktatu, skonsultowała się z Parlamentem Europejskim za pomocą pisma z dnia 12 listopada 2003 r., informując go o zamierzonej przez siebie zmianie podstawy prawnej.
- (9) Dlatego, dyrektywa 77/799/EWG powinna zostać odpowiednio zmieniona,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W dyrektywie 77/799/EWG wprowadza się następujące zmiany:

- 1) artykuł 1 ust. 5 otrzymuje brzmienie:
 - a) akapit „we Włoszech” otrzymuje brzmienie:
„il Capo del Dipartimento per le Politiche Fiscali lub jego upoważnieni przedstawiciel”
 - b) akapit „w Szwecji” otrzymuje brzmienie:
„Chefen för Finansdepartementet lub jego upoważniony przedstawiciel”;

⁽¹⁾ Opinia wydana 15 stycznia 2004 (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym)

⁽²⁾ Dz.U. C 32 z 5.2.2004, str. 94.

⁽³⁾ Dz.U. L 336 z 27.12.1977, str. 15. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2003/93/WE (Dz.U. L 264 z 15.10.2003, str. 23).

2) w art. 2 ust. 2 dodaje się akapit w brzmieniu:

„W celu uzyskania poszukiwanej informacji wezwana władza, lub władza administracyjna, której powierzono sprawę, postępuje jak gdyby działała na swój własny rachunek lub na żądanie innej władzy w swoim Państwie Członkowskim.”;

3) artykuł 7 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wszystkie informacje, które Państwo Członkowskie otrzymuje na mocy niniejszej dyrektywy, muszą być w tym państwie zachowane w tajemnicy w taki sam sposób, jak informacje otrzymane na mocy ustawodawstwa krajowego.

W każdym przypadku informacje te:

- powinny być udostępniane tylko tym osobom, które zajmują się bezpośrednio naliczaniem podatku lub kontrolą administracyjną naliczania podatku,
- mogą być podane do wiadomości tylko w związku z postępowaniem sądowym, karnym lub postępowaniem w związku z wymierzeniem sankcji administracyjnych, jeżeli te postępowania pozostają w związku z naliczeniem podatków lub kontrolą naliczania podatków, i tylko takim osobom, które są bezpośrednio zaangażowane w to postępowanie; jednakże informacje te mogą być ujawnione podczas publicznych rozpraw sądowych lub w orzeczeniach sądowych, jeżeli właściwa władza Państwa Członkowskiego udzielająca tych informacji nie wniesie żadnych zastrzeżeń w czasie, gdy po raz pierwszy udziela tych informacji,
- w żadnym wypadku informacje te nie mogą być wykorzystywane w celach innych niż podatkowe lub w związku z postępowaniem sądowym, karnym lub postępowaniem w związku z wymierzeniem sankcji administracyjnych, jeżeli te postępowania pozostają w ścisłym związku z naliczeniem podatków lub kontrolą ich naliczania.

Dodatkowo Państwa Członkowskie mogą przewidzieć, że informacje określone w akapicie pierwszym mogą być wykorzystane do wymierzenia innych opłat, ceł i podatków objętych art. 2 dyrektywy 76/308/EWG (*)

(*) Dz.U. L 73 z 19.3.1976, str. 18.”;

4) w art. 8 wprowadza się następujące zmiany:

a) ustęp 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Niniejsza dyrektywa nie nakłada żadnych obowiązków na Państwo Członkowskie, od którego żąda się informacji, do przeprowadzania dochodzeń lub udzielania informacji, jeżeli przeprowadzenie takiego dochodzenia lub zbieranie poszukiwanych informacji przez właściwą władzę tego Państwa byłoby sprzeczne z jego praktykami legislacyjnymi lub administracyjnymi.”

b) ustęp 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Właściwa władza Państwa Członkowskiego może odmówić przekazania informacji, jeżeli żądające Państwo Członkowskie nie jest w stanie z przyczyn faktycznych lub prawnych dostarczyć informacji tego samego rodzaju.”;

5) wprowadza się następujące artykuły:

„Artykuł 8a

Notyfikacja

1. Na wniosek właściwej władzy Państwa Członkowskiego, właściwa władza innego Państwa Członkowskiego, zgodnie z zasadami dotyczącymi notyfikacji podobnych instrumentów w wezwanym Państwie Członkowskim, powiadamia adresata o wszystkich instrumentach i decyzjach, które pochodzą od władz administracyjnych żądającego Państwa Członkowskiego i które dotyczą zastosowania na jego terytorium ustawodawstwa podatkowego objętego niniejszą dyrektywą.

2. Wnioski o notyfikację wskazują na przedmiot instrumentu lub decyzji, które mają być notyfikowane, określają nazwisko i adres odbiorcy, oraz wszelkie inne informacje, które mogą ułatwić identyfikację odbiorcy.

3. Wezwana władza informuje niezwłocznie żądającą władzę, co zostało postanowione na podstawie wniosku o notyfikację, i w szczególności, datę powiadomienia adresata o decyzji lub instrumencie.

Artykuł 8b

Równoczesne kontrole

1. W przypadku gdy sytuacja podatkowa jednej lub kilku osób podlegających obowiązkowi podatkowemu jest powszechnym lub uzupełniającym się przedmiotem zainteresowań dwóch lub kilku Państw Członkowskich, to te Państwa mogą porozumieć się co do przeprowadzenia równoczesnych kontroli na swoich terytoriach, aby wymienić w ten sposób uzyskane informacje, kiedy tylko kontrole takie wydają się być bardziej skuteczne niż gdyby były przeprowadzane tylko przez jedno Państwo Członkowskie.

2. Właściwa władza w każdym Państwie Członkowskim określa niezależnie osoby podlegające obowiązkowi podatkowemu, wobec których zamierza postawić wniosek o równoczesną kontrolę. Powiadamia ona odpowiednie właściwe władze w innych zainteresowanych Państwach Członkowskich o tych przypadkach, które, w jej ocenie, powinny być przedmiotem równoczesnej kontroli. Podaje ona powody swojego wyboru, o ile to możliwe, dostarczając informacje, które skłoniły ją do podjęcia decyzji. Określa ona również okres, w czasie którego kontrole takie powinny zostać przeprowadzone.

3. Właściwa władza każdego zainteresowanego Państwa Członkowskiego podejmuje decyzję, czy chce wziąć udział w równoczesnej kontroli. W przypadku otrzymania propozycji do wzięcia udziału w równoczesnej kontroli, właściwa władza potwierdza swoją zgodę lub przekazuje uzasadnioną odmowę właściwej władzy innego Państwa Członkowskiego.

4. Każda właściwa władza zainteresowanych Państw Członkowskich wyznacza przedstawiciela odpowiedzialnego za nadzorowanie i koordynację tej kontroli.”;

Artykuł 2

Państwa Członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy przed 1 stycznia 2005 r. i niezwłocznie powiadamiają Komisję o treści tych przepisów oraz przekazują tabelę korelacji pomiędzy tymi przepisami a przepisami niniejszej dyrektywy.

Przepisy przyjęte przez Państwa Członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez Państwa Członkowskie.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie w dniu jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Luxemburgu, dnia 21 kwietnia 2004 r.

W imieniu Rady

J. WALSH

Przewodniczący
